T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2018 / 143
KARAR NO : 2018 / 223
KARAR TR : 20.4.2018

ÖZET : Karayolunda meydana gelen trafik kazasında uğranılan maddi ve manevi zararın tazmini istemiyle açılan davanın, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi kapsamında ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Y.D.
Vekilleri : Av. M.D. & Av. E.A.
Av. H.K. & Av. M.O.B.
Davalı : Karayolları Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. G.Ç.Ü.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; müvekkilinin, sevk ve idaresindeki 33 DRB... plaka sayılı motosikleti ile 06.08.2016 tarihinde Mersinden Erdemli istikametinde, Arpaçbahşiş mevkiine geldiğinde; sağ şeritte ve normal hızla seyir halinde iken, trafik ışıklarını yaklaşık 100 metre geçtiği sırada asfalt üzerine (yere) dökülmüş mazot veya başkaca yağlı sıvı nedeniyle, aracın kontrolünü kaybettiğini, motosikletin tekerleklerinin asfalta tutunamaması (kayması) suretiyle gidiş istikametine doğru sol yan tarafına devrildiğini; kaza nedeniyle, takla attığını, sürüklenerek yaralandığını, koruma önlemlerine rağmen, ciddi manada sürüklenme nedeniyle yaralanmalarının olduğunu; kazanın meydana gelmesinde davacı/müvekkiline atfedilebilecek herhangi bir kusur ve ihmal bulunmadığını; kaza sonrasında kendisine yardıma gelen esnaf ve vatandaşların, söz konusu mazot veya yağlı sıvının asfalt yola dökülmesi nedeniyle, 04.08.2016 tarihinden bu kaza anına kadar bir çok kaza olduğunu, kaza gününden iki gün öncesinden beri asfalt zeminde mazot veya yağlı sıvının dökülü bulunduğunu söylediklerini, bu durumun ilgili kuruma bildirilmiş olmasına rağmen, gerekli uyarı ve önlemlerin hatta herhangi bir önlem alınmadığının öğrenildiğini; kaza nedeniyle; müvekkilinin motosikletinde ciddi boyutta maddi hasar meydana geldiğini, yapım maliyetinin ulaşacağı değer itibari ile tamir edilemez, kullanılamaz hale gelmiş bulunduğundan; motosiklete total-pert işlemi uygulamak zorunda kaldığını; müvekkiline kaza sonrasında iş yapamaz olduğuna dair rapor verildiğinden, bir süre çalışma imkanının olmadığını; ayrıca kaza nedeniyle büyük manevi üzüntü yaşadığını; kazanın meydana geliş şekli, davalı idarenin karayolunda gerekli tedbirleri (kendisine bildirim yapılmış olmasına rağmen 2 gün gibi bir süre geçmiş olmasına rağmen) almamış olması, uyarı levhası koymaması, dökülen mazotu veya yağlı sıvıyı temizlememesi daha önemlisi toplamda 3 günlük bir süre içinde müvekkili gibi birçok araç ve kişinin irili ufaklı kaza yapmış olduğu da dikkate alındığında, davalı idarenin asli kusurlu olduğuna şüphe bulunmadığını; 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 7/a maddesinde; karayollarında mal ve can güvenliği yönünden gerekli işaretlemeleri yaparak önlemleri almak ve aldırmak görevlerinin, açıkça davalı İdareye verildiğini ifade ederek; kaza nedeniyle, müvekkiline ait aracın (motosikletin) total pert (kullanılamaz, başka bir anlatım ile tamir bedeli ile değer düşümü sonrasında aracın tamirinin daha fazla zarara neden olacak olması dikkate alınarak) bedelinden kaynaklanan 39.000-TL maddi tazminatın; kaza nedeniyle ortaya çıkan yaralanmalardan kaynaklı olarak, istirahatlı olduğu dönemde çalışmaması nedeniyle, işgücü kaybından kaynaklanan 500-TL maddi tazminatın; yine bu kaza nedeniyle; müvekkilinin manevi olarak duyduğu üzüntü, acı ve ıstırabın bir nebze olsun giderilmesi maksadıyla 40.000 TL manevi tazminatın, kaza tarihinden geçerli olmak üzere yasal faizi ile birlikte davalı İdareden tahsili istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

MERSİN 2.İDARE MAHKEMESİ; 13.10.2016 gün ve E:2016/1245, K:2016/1394 sayı ile "(..) 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; 10. maddesinde, yapım ve bakımdan sorumlu olduğu karayollarında can ve mal güvenliği yönünden gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak önlemleri almak ve aldırmanın, Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri arasında olduğu belirtilmiştir.

2918 sayılı Yasanın 19.01.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır. Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" hükümleri yer almaktadır.

(…) Dava dilekçesi ve eklerinin incelenmesinden, 06.08.2016 tarihinde D.400 karayolu üzerinde, Mersin -

Erdemli istikameti, Arpaçbahşiş mevkiinde, davacının sevk ve idaresindeki 33DRB... plakalı motosiklet ile meydana gelen trafik kazasında, idarenin hizmet kusuru bulunduğu ileri sürülerek uğranılan 500,00 TL iş gücü kaybından kaynaklanan zarar ile 39.000,00 TL motosikletin bedelinden kaynaklanan zarar olmak üzere toplamda 39.500,00TL maddi, 40.000,00 TL manevi zararın tazmini istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvurulan üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, (…) anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir(…) (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı karan; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fikrasında " Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin karan esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda; 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine…" karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Mersin 3.Asliye Hukuk Mahkemesi: 25.5.2017 gün ve E:2017/50, K:2017/380 sayı ile "(…) Dava, bakım ve sorumluluğu davalı Belediyeye ait olan yolda, meydana geldiği belirtilen tek taraflı trafik kazası sonucu davacının yaralanması nedeni ile, 39.000 TL maddi tazminat ile 500 TL işgücü kaybından kaynaklanan tazminat ile 40.000 TL manevi tazminatın ödenmesi istemine ilişkindir.

Davacı, davasını davalının hizmet kusuruna dayandırmaktadır.

İdarenin işlem eylemlerinden doğan zarara ilişkin uyuşmazlıkların 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu hükümleri uyarınca, idari yargı yerinde çözümlenmesi gerektiğinden 6100 sayılı HMK'nun 114/1-b ve 115/2 maddeleri uyarınca davanın usulden reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna varılmış ve aşağıdaki hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarda açıklandığı üzere;

Davanın idari yargı yerinde çözümlenmesi gerektiğinden yargı yolunun caiz olmaması nedeni ile 6100 sayılı HMK'nun 114/1-b ve 115/2 maddeleri uyarınca davanın USULDEN REDDİNE…" karar vermiş, bu karara karşı taraflar istinaf yoluna başvurmuştur.

ANTALYA BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ DÖRDÜNCÜ HUKUK DAİRESİ: 27.11.2017 gün ve E:2017/948, K:2017/1130 sayı ile "(…) Davanın maddi dayanağı, davalı idarenin karayolunun bakımını yapmayarak ve işaret ve levha koymayarak kazaya ve hasara sebebiyet vermesidir. Karayolları Genel Müdürlüğü 2918 sayılı KTK'nın 10 ve izleyen maddeleri ile karayollarının emniyetle kullanılmasını sağlamakla görevli ve yetkili kılınmıştır. KTK, bu konuda sadece Karayolları Genel Müdürlüğüne değil, Emniyet Genel Müdürlüğü, Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Belediyeler ve başka bazı kamu kurum ve kuruluşlarına da ödevler yüklemiştir. Karayolları Genel Müdürlüğüne yüklenen bu ödevler, onların üstlendiği kamu hizmeti görmek ödevinin içindedir. Karayolları Genel Müdürlüğüne yüklenen kamu hizmetinin dayanağının 2918 sayılı Kanun olmasının yapılan işin kamu hizmeti olma niteliğiyle bir ilgisi bulunmamaktadır. Karayolunun bakımını yapma, trafik işaretleri ve levhaları koyma ödevinin 2918 Sayılı KTK ile verilmesi, bu hizmetin hiç işlememesinden, geç işlemesinden ya da kötü işlemesinden kaynaklanan davaların, 2918 sayılı Kanundaki motorlu araçların verdiği zararlardan kaynaklanan davalarda olduğu gibi adli yargı yerlerinde görülmesini gerektirmez. 2918 sayılı Kanunun 6099 sayılı Kanunla değişik 110.maddesiyle de böyle bir sonuca ulaşılamaz. Çünkü anılan düzenlemede, işleteni veya sahibi devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu kanundan doğan sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğine değinilmiştir. Yani 2918 sayılı Kanundan kaynaklanan sorumluluk davaları, devlete ve kamu kuruluşlarına ait olması ya da olmamasıyla bağlı kalınmaksızın motorlu araçların neden olduğu zararlara ilişkin davalardan ibarettir. Karayolları Genel Müdürlüğünün, karayolunun bakımını yapmamasından ve trafik işareti ve levhası koymamasından kaynaklanan davalar, bu türden sorumluluk davalarından değildir. 2918 sayılı Kanunda, karayolunun bakımının yapılmaması, trafik işareti ve levhası konulmaması ya da Karayolları Genel Müdürlüğüne yüklenen sair ödevlerin yerine getirilmemesi sebebiyle açılacak davaların hangi yargı kolunda görüleceği de düzenlenmemiştir. Uyuşmazlık, Karayolları Genel Müdürlüğünün kamu hizmetinden kaynaklandığına göre T.C. Anayasasının 125 ve İYUK'un 2.maddesine göre bu davaların idari yargı yerinde görülmesi gerekir. Bu ilkeler Yargıtay tarafından da benimsenmektedir. (Yargıtay HGK 2014/17-731, 2015/2366 E.K.; 17.HD. 2016/19938-12176 E.K.; Yargıtay 4.HD. 2011/2037, 2012/5078 EK.) Yargı yolunun caiz olması dava şartlarındandır. (HMK 114/b). Açıklanan bu duruma göre, ilk derece mahkemesince yargı yerinin caiz olmaması ve dava şartı yokluğu nedeniyle davanın usulden reddine karar verilmiş olmasında herhangi bir isabetsizlik yoktur. Dolayısıyla davacı vekilinin istinaf başvurusu haklı ve yerinde olmayıp reddi gerekir.

Davalı İdarenin lehine vekalet ücretine hükmedilmemesi hakkındaki istinafina gelince; vekalet ücreti yargılama giderlerindendir. (HMK323/1-ğ) Yargılama giderlerine mahkemece resen hükmedilir. (HMK 332/1)Yargı yolunun caiz

olmamasına ilişkin dava şartı yokluğundan verilen kararlar nihai kararlardan olup mahkemece HMK 332/1 madde uyarınca resen yargılama giderlerine dolayısıyla yargılama giderlerinden olan vekalet ücretine hükmedilmesi iktiza eder. Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 7. maddesi uyarınca görevsizlik, yetkisizlik veya dava ön şartı yokluğu nedeniyle verilen usulden ret kararlarında maktu vekalet ücretini geçmemek üzere nispi vekalet ücretine hükmedilir. Anılan bu kural uyarınca davalı yararına maktu vekalet ücretine hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmiş olması doğru değildir. Ancak bu husus yeniden yargılama sebebi olmayıp HMK 353/1-b,2 madde ve bendinin tanıdığı yasal olanak çerçevesinde istinaf mahkemelerince düzeltilebilecek bir yanlışlıktır.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan gerekçelerle;

I-1)Davacının istinaf talebinin REDDİNE,

2-Davacı tarafça başvuru sırasında yatırılan harç yeterli olduğundan başkaca harç alınmasına yer olmadığına,

II-Davacı tarafça yapılan istinaf başvuru giderlerinin üzerlerinde bırakılmasına,

Davalı İdarenin istinaf talebinin KABULÜNE, Mersin 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 25/05/2017 tarih ve 2017/50-E, 2017/380-K. sayılı kararının HMK'nun 353/1-b-2 maddesi uyarınca KALDIRILMASINA ve hükmün aşağıdaki şekilde YENİDEN TESİSİNE,

III-1 Davanın idari yargı yerinde çözümlenmesi gerektiğinden yargı yolunun caiz olmaması nedeni ile 6100 sayılı HMK 'nun 114/1-b ve 115/2 maddeleri uyarınca davanın USULDEN REDDİNE,

(…)

2-Kararın tebliği, kullanılmayan avansın iadesi, kararın kesinleştirilmesi vs. gibi işlemlerin ilk derece mahkemesince yerine getirilmesine,

Dosya üzerinden yapılan inceleme ve müzakere sonucunda 27/11/2017 tarihinde HMK 362/1-c maddesi uyarınca kesin olarak…" karar vermiştir.

Davacı vekilinin talebi üzerine Mersin 3.Asliye Hukuk Mahkemesince, 8.2.2018 tarihli üst yazıyla gönderilen dava dosyası, 22.2.2018 tarihinde Mahkememiz kayıtlarına girmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Birgül KURT ve Turgay Tuncay VARLI'nın katılımlarıyla yapılan 20.4.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının; davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece 15. maddede belirtilen hükmün aksine, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası temin edilmeden gönderildiği görülmekte ise de davaya ilişkin bilgi ve belgelerin adli yargı dosyasında bulunması nedeniyle, Mahkememizce, idari yargı kararının kesinleşme durumunu gösteren onaylı bir örneğinin Mahkemesinden istenilmesiyle yetinildiği ve sonuçta usule ilişkin başka bir noksanlık da bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, motosiklet sürücüsü davacının, karayolunda meydana gelen trafik kazası sonucu uğradığı maddi ve manevi zararının tazmin edilmesi istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı belirtilmiş; Kanunun 3. maddesinde; "Motosiklet" "(Değişik: 12/7/2013-6495/13 md.) Azami tasarım hızı 45 km/saatten ve/veya silindir kapasitesi 50 santimetreküpten fazla olan sepetli veya sepetsiz iki veya üç tekerlekli motorlu taşıtlar ve net motor gücü 15 kilovatı, net ağırlığı 400 kilogramı, yük taşımacılığında kullanılanlar için ise net ağırlığı 550 kilogramı aşmayan dört tekerlekli motorlu taşıtlardır. Elektrik ile çalışanların net ağırlıklarının hesaplanmasında batarya ağırlıkları dikkate alınmaz. Bunlardan karoseri yük taşıyabilecek şekilde sandıklı veya özel biçimde yapılmış olan ve yolcu taşımalarında kullanılmayan üç tekerlekli motosikletlere yük motosikleti (triportör) denir." şeklinde tanımlanmış; aynı Kanunun "Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri" başlıklı 7. maddesinde; "Karayolları Genel Müdürlüğünün bu Kanunla ilgili görev ve yetkileri şunlardır:

a) Yapım ve bakımdan sorumlu olduğu karayollarında can ve mal güvenliği yönünden gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak önlemleri almak ve aldırmak,

b) Tüm karayollarındaki işaretleme standartlarını tespit etmek, yayınlamak ve kontrol etmek,

c) (Mülga: 17/10/1996 - 4199/47 md.)

d) Trafik ve araç tekniğine ait görüş bildirmek, karayolu güvenliğini ilgilendiren konulardaki projeleri incelemek ve onaylamak,

e) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında, İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınmak suretiyle, yönetmelikte belirlenen hız sınırlarının üstünde veya altında hız sınırları belirlemek ve işaretlemek,

f) Trafik kazalarının oluş nedenlerine göre verileri hazırlamak ve karayollarında, gerekli önleyici teknik tedbirleri almak veya aldırmak,

g) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında trafik güvenliğini ilgilendiren kavşak, durak yeri, aydınlatma, yol dışı park yerleri ve benzeri tesisleri yapmak, yaptırmak veya diğer kuruluşlarca hazırlanan projeleri tetkik

ve uygun olanları tasdik etmek,

h) Yetkili birimlerce veya trafik zabıtasınca tespit edilen trafik kaza analizi sonucu, altyapı ve yolun fiziki yapısı ile işaretlemeye dayalı kaza sebepleri göz önünde bulundurularak önerilen gerekli önlemleri almak veya aldırmak,

i) (Mülga: 3/5/2006 – 5495/4 md.)

j) (Değişik: 17/10/1996 - 4199/5 md.) Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere Bu Kanunun 13,14,16,17,18,47/a ve 65 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında suç veya ceza tutanağı düzenlemek; 47 nci maddenin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen kural ihlallerinin tespiti halinde, durumu bir tutanakla belirlemek ve gerekli işlemin yapılması için en yakın trafik kuruluşuna teslim etmek,

k) Bu Kanunla ve bu Kanuna göre çıkarılmış olan yönetmeliklerle verilen diğer görevleri yapmaktır.

(Son fikra Mülga : 28/3/1985 - 3176/16 md.)" hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dava dosyalarının incelenmesinden; davacının, kendi sevk ve idaresindeki 33 DRB... plakalı motosiklet ile 06.08.2016 tarihinde, D.400 karayolu üzerinde, Mersin - Erdemli istikameti, Arpaçbahşiş mevkiinde seyir halinde iken, asfalt üzerine (yere) dökülmüş mazot veya başkaca yağlı sıvı nedeniyle, aracın kontrolünü kaybettiği, motosikletin tekerleklerinin asfalta tutunamaması (kayması) suretiyle gidiş istikametine doğru sol yan tarafına devrildiği, takla attığı, davacının sürüklenerek yaralandığı; meydana gelen trafik kazasında, idarenin hizmet kusuru bulunduğu ileri sürülerek uğranılan 500,00 TL iş gücü kaybından kaynaklanan zarar ile 39.000,00 TL motosikletin bedelinden kaynaklanan zarar olmak üzere toplamda 39.500,00TL maddi, 40.000,00 TL manevi zararın, kaza tarihi olan 06.08.2016 tarihinden itibaren işleyecek olan yasal faizi ile birlikte tazmini istemiyle davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur._Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fikrasında " Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan Antalya Bölge Adliye Mahkemesi Dördüncü Hukuk Dairesinin 27.11.2017 gün ve E:2017/948, K:2017/1130 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Antalya Bölge Adliye Mahkemesi Dördüncü Hukuk Dairesinin 27.11.2017 gün ve E:2017/948, K:2017/1130sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 20.4.2018 gününde Üye Turgay Tuncay VARLI'nın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Alaittin Ali
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Birgül	Turgay Tuncay Varlı
AYDIN	KURT	

KARŞI OY

3.11.2015 tarih ve 29521 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 28.09.2015 gün ve E:2015/580 K:2015/592 sayılı kararında belirtilmiş olan düşünce doğrultusunda sayın çoğunluğun görüşüne katılamıyorum. 20.4.2018

ÜYE
Turgay Tuncay VARLI